

2. Zarzut drugi: naruszenie art. 108 ust. 1 TFUE i zasady pewności prawa

- Strona skarżąca podnosi w tym zakresie, że Komisja nie uwzględniła art. 108 ust. 1 TFUE i zasady pewności prawa ze względu na to, iż, weryfikując dokonaną na wstępnym etapie badania kwalifikację EEG jako pomocy, przeprowadziła postępowanie w przedmiocie nowej pomocy na podstawie art. 4 ust. 4 rozporządzenia nr 659/1999, zamiast postępowania w przedmiocie pomocy istniejącej na podstawie art. 17 i nast. rozporządzenia nr 659/1999. W tym względzie skarżące podnoszą w szczególności, że Komisja w decyzji z dnia 22 maja 2002 r. nie zakwalifikowała EEG 2000 jako pomocy w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE ze względu na brak przeniesienia zasobów państwowych. Ich zdaniem zmiany, jakie zaszły pomiędzy EEG 2000 a EEG 2012, są pozbawione znaczenia w kontekście wydania przez Komisję decyzji z dnia 22 maja 2002 r. Komisja mogła podnieść kwestę zmiany interpretacji przepisów prawa w ramach postępowania przewidzianego w art. 108 ust. 1 TFUE, bez angażowania w to postępowanie skarżących.

3. Zarzut trzeci: naruszenie art. 41 Karty Praw Podstawowych oraz prawa do bycia wysłuchanym

- Skarżące podnoszą również, że pozwana przyjęła zaskarżoną decyzję nie dając im możliwości zajęcia stanowiska w sprawie będącej jej przedmiotem.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 30 kwietnia 2014 r. – Lech-Stahlwerke przeciwko Komisji

(Sprawa T-274/14)

(2014/C 223/32)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Lech-Stahlwerke GmbH (Meitingen, Niemcy) (przedstawiciele: I. Zenke i T. Heymann, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2014/C 37/07 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie wszczęcia przewidzianego w art. 108 ust. 2 TFUE formalnego postępowania wyjaśniającego w przedmiocie wsparcia dla energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oraz gazu kopalnianego udzielanego na podstawie Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (niemieckiej ustawy o uprzywilejowaniu energii odnawialnych, zwanych dalej: „EEG”) w brzmieniu z dnia 25 października 2008 r., zmienionej art. 5 ustawy z dnia 20 grudnia 2012 r. oraz ograniczenia „dopłaty EEG” (dopłaty przeznaczonej na finansowanie źródeł energii odnawialnej w Niemczech) w przypadku odbiorców energochłonnych w zakresie, w jakim to ograniczenie dopłaty EEG w przypadku odbiorców energochłonnych takich jak skarżąca zostało tymczasowo uznane za niezgodną ze wspólnym rynkiem pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 2 TFUE;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE ze względu na brak pomocy

- Strona skarżąca podnosi, że przewidziany w Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (niemieckiej ustawie o uprzywilejowaniu energii odnawialnych, zwanych dalej: „EEG”) mechanizm wsparcia jako całość, a w szczególności – system szczególnych wypłat wyrównawczych w przypadku odbiorców energochłonnych nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE ze względu na to, iż nie dochodzi tu do pośredniego czy też bezpośredniego przeniesienia zasobów państwowych. Wsparcie to jest finansowane wyłącznie za pomocą zasobów prywatnych, nad którymi nie sprawuje kontroli żaden organ państwowy.

2. Zarzut drugi: naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE ze względu na brak przysporzenia selektywnej korzyści odbiorcom energochłonnym
 - Strona skarżąca podnosi następnie, że system szczególnych wypłat wyrównawczych nie przysparza selektywnej korzyści odbiorcom energochłonnym. Po pierwsze, przedsiębiorstwa te nie uzyskują korzyści, której nie otrzymałyby w normalnych warunkach rynkowych, ponieważ w tych okolicznościach podmioty korzystające z urządzeń EEG powinny były sprzedawać wytwarzaną przez nie energię elektryczną po cenach rynkowych i nie zaistniałaby kwestia dopłaty EEG. Po drugie, ten system szczególnych wypłat wyrównawczych znajduje zastosowanie w przypadku przedsiębiorstw będących odbiorcami energochłonnymi, które – niezależnie od tego, do którego sektora przemysłu należą – ponoszą jedynie ryzyko utraty konkurencyjności międzynarodowej ze względu na uiszczanie dopłaty EEG.
3. Zarzut trzeci: naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE ze względu na zgodność z rynkiem wewnętrznym
 - Nawet jeśli ten że system szczególnych wypłat wyrównawczych winien zostać uznany za pomoc państwa, jest on niewątpliwie zgodny z rynkiem wewnętrznym i z regulującym kwestię pomocy państwa art. 107 ust. 3 lit. b) i c) TFUE ze względu na związany z interesem wspólnotowym cel polegający na ochronie środowiska i klimatu przy jednoczesnym zapewnieniu stabilnego i trwałego rozwoju gospodarki europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 30 kwietnia 2014 r. – Drahtwerk St. Ingbert i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-275/14)

(2014/C 223/33)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Drahtwerk St. Ingbert GmbH (St. Ingbert, Niemcy), DWK Drahtwerk Köln GmbH (Kolonia, Niemcy), Kalksteingrube Auersmacher GmbH (Völklingen, Niemcy), Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Niemcy), Stahlguss Saar GmbH (St. Ingbert) i Zentralkokerei Saar GmbH (Dillingen) (przedstawiciele: S. Altenschmidt i H. Janssen, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 18 grudnia 2013 r. w przedmiocie postępowania w sprawie pomocy państwa SA.33995 (2013/C)(ex 2013/NN) – Niemcy, Wsparcie dla energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oraz zmniejszone dopłaty EEG dla odbiorców energochłonnym, C(2013) 4424 final
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE

- Strona skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza art. 107 ust. 1 TFUE ze względu na to, że przewidziane w Gesetz über den Vorrang erneuerbarer Energien (niemieckiej ustawie o uprzywilejowaniu energii odnawialnych, zwanych dalej: „EEG”) dopłaty EEG i szczególne wypłaty wyrównawcze nie stanowią przyznania zasobów państwowych czy też kontrolowanych przez państwo. Mające znaczenie dla kwalifikacji tych środków okoliczności faktyczne miały zdaniem strony skarżącej zostać ustalone w postępowaniu między Komisją a Republiką Federalną Niemiec. Zdaniem strony skarżącej rozwiane zostały wszelkie wątpliwości, które powinna była stwierdzić Komisja w postępowaniu prowadzonym na podstawie art. 108 ust. 2 TFUE i art. 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE ⁽¹⁾.